Zaterdag 18 Maart 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4160

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

OFFENSIEF IN BIRMA.

Geallieerde luchttroepen landen nabij de Birma-weg achter de Japanse linies.

Vliegveld van Lorengau op Manus veroverd.

Wenen overdag gebombardeerd.

OFFENSIEF IN BIRMA.

Frank L. Martin seint van de Indisch-Birmaanse grens:

Noordamerikaanse genietroepen en Britse infanteristen zijn door Noordamerikaanse glijders en transportvliegtuigen neergezet op een vliegveld dat in het Noordelijk deel van Midden-Birma in de wildernis werd uitgehakt en hebben een grote strijdmacht dwars over de voorraadlijnen geplaatst, welke de Noordelijke en Zuidelijke legers van den vijand verbinden. De bizonderheden van deze gewaagde aanval werden heden bekend gemaakt, bijna twee weken nadat deze onderneming een krachtige Geallieerde positie gevestigd heeft op meer dan 160 kilometer ten Zuiden van waar Luitenant Generaal Joseph W. Stillwell met zijn Chinese en Noordamerikaanse regimenten in Zuidelijke richting trekken om de weg te banen voor een nieuwe aanvoerlijn naar China. Groen geklede Britse en Brits-Indische voetknechten werden naar de oerwouden van Birma vervoerd door een speciale strijdmacht van het luchtvaart-commando, welke voor het eerst op de conferentie van Roosevelt en Churchill te Québec werd voorgesteld.

Onder bevel van Kolonel Philip G. Cochran is een speciale luchtafdeling gevormd door de Noordamerikaanse leger-luchtmacht als oplossing van het probleem, om een grote [illegible] zonder te moeten worstelen door de bergachtige wildernis.

Door de stoutmoedige aanval werden de Japanners volledig verrast. De Geallieerde strijdkrachten vestigden een luchtbasis en verspreidden zich in een groeiend offensief ten Oosten en Westen van hun nieuwe uitgangsbasis ten Zuid-Oosten van Myitkyina voordat de Japanners ontdekten, dat hun voorraadlinies tussen Noord- en Zuid-Birma gevaar liepen te worden doorgesneden.

Meer dan een week geleden landden de eerste elementen 's nachts. Zij waren uitgerust met machinerieën om het landingsterrein snel in orde te brengen en zo de weg te banen voor een grote strijdmacht, welke op bases in Brits Indië wachtte. Bij wijze van voorbereiding voor de invasie bestookten bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen de Japanse voorraadlinies en troepenconcentraties en vernielden zij in een snelle onderneming één-vijfde van de vijandelijke luchtsterkte in Birma. Zodra zij landden in Birma, sprongen de Britse stoottroepen uit de glijders en snelden zij naar strategische posities rondom de vallei.

De Noordamerikaanse genietroepen lieten de machinerieën uit de glijders en begonnen het landingsterrein in orde te maken voor de transportvliegtuigen die de eigenlijke strijdmacht zouden brengen. Men werkte de gehele nacht met muilezels en verder de volgende dag om de bodem van de vallei te effenen. Ongeveer 24 uur later was het vliegveld voltooid en landde het eerste transportvliegtuig met muilezels. Een reusachtige generator was gebouwd in een glijder en leverde electriciteit voor de landingslichten langs het vliegveld. Twee uren lang landden de transportvliegtuigen op het vliegveld of stegen zij op met een gemiddelde van één in elke 47 seconden (dat is ruim 150 transportvliegtuigen-Red). Zelfs terwijl de transportvliegtuigen versterkingen aanvoerden op het eerste veld landde een strijdmacht van glijders enkele kilometers verder ten Zuiden in de vallei en vestigden zij een tweede luchtbasis.

Op de „invasie-dag" kwamen de Geallieerde generaals van lucht- en grondstrijdkrachten bijeen in een reeks conferenties met Cochran om de laatste bizonderheden te bespreken. Door middel van een systeem van luidsprekers kregen de vliegers hun orders om hun posten in te nemen. De soldaten kregen opdracht zich te begeven naar een lange reeks glijders. De genietroepen en technici namen hun plaatsen in en de Brits Indische troepen, die bewapend waren met messen die aan hun heupen bengelden. Noordamerikaanse en Britse kolonels werkten zij aan zij met gewone soldaten teneinde de glijders zo spoedig mogelijk in positie te krijgen. Een half uur lang na de start cirkelden de luchttreinen boven het veld rond om aan hoogte te winnen alvorens de 2000 meter hoge bergtoppen van Birma over te steken (Aan de Indisch-Birmaanse grens, (AP) 18.3).

VLIEGVELD VAN LORENGAU VEROVERD.

De Noordamerikanen op het eiland Manus in de Admiraliteitsgroep hebben het vliegveld van Lorengau veroverd en breken de Japanse defensies rondom de stad, aldus werd door Generaal MacArthur bekend gemaakt. De invaderende eenheden van de 1e divisie cavalerie namen het vliegveld op Donderdag, een dag nadat zij op Manus landden van het nabijliggend eiland Los Negros, dat reeds door hen veroverd werd. Zij stelden de vijandelijke kazematten buiten gevecht met mortiervuur en drongen in Zuidelijke richting vooruit tot binnen 600 meter afstand van Lorengau.

Uit de Salomons Archipel wordt gemeld, dat het vijandelijke offensief tegen de Noordamerikaanse stellingen aan den Keizerin Augusa Baai volkomen ingestort is (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, (AP) 18.3).

VERKLARINGEN VAN HULL.

Cordell Hull heeft duidelijk gemaakt, dat de Verenigde Staten geen diplomatieke erkenning van de Badoglio-regering zullen overwegen. Ook maakte hij op zijn persconferentie bekend, dat de Verenigde Staten niet door de Sovjet-regering geconsulteerd werden vóór de beslissing van Moskou om vertegenwoordigers in te wisselen met het Badoglio-regime. In sommige kringen was de mening geuit, dat Washington en Londen misschien de erkenning der Badoglio-regering door Rusland hadden goedgekeurd omdat volgens deze theorie Washington en Londen heimelijk de macht van het regime versterkt wilden zien. Hull deelde mede, dat het State Department alle feiten en omstandigheden met betrekking tot de diplomatieke erkenning nagaat. Vervolgens gaf hij te kennen, dat de diplomatieke erkenning door Rusland volgens de normale weg in eerste instantie door de Geallieerde Adviesraad voor Italië moest worden overwogen.

Toen hem gevraagd werd of de Verenigde Staten zulke betrekkingen met Badoglio zouden aanknopen antwoordde Hull dat deze quaestie niet naar voren gekomen is bij de Noordamerikaanse politiek. Hij weigerde verder uit te weiden over de politiek en legde uit, dat thans zekere bizonderheden in een ontwikkelingsproces verkeren en hij niet geloofde, dat het van enig nut zou zijn thans quaesties ten aanzien van de politiek op te werpen. De Noordamerikaanse politiek zoekt de verwijdering van Koning Vittorio Emanuele en Badoglio zodra de Geallieerden Rome bereiken. Er zijn geen tekenen dat enige verantwoordelijke gezagsdrager in Washington deze twee nog aan de macht wil zien als Rome bevrijd is van de Duitsers en weer aan het Italiaanse volk is teruggegeven.

Hull zeide verder, dat de vraag of de Verenigde Staten de betrekkingen met Finland moet verbreken ingeval de vredesonderhandelingen tussen Helsinki en Moskou spaak lopen, meer in de toekomst dan in het heden ligt. In antwoord op een vraag gaf hij te kennen, dat geen beslissing getroffen is ten aanzien van iets dergelijks en dat het ernstig overwegen van een dergelijke vraag afhankelijk is van wat Finland verder zal doen om — waartoe Roosevelt er een beroep op deed — „zijn gehaat bondgenootschap met Duitsland" te breken. Hull zeide, dat de oproep van den Zweedsen Koning aan Finland om vrede met Rusland te sluiten in dezelfde vorm en geest geschiedde als die, welke Roosevelt en hij reeds enige tijd geleden hebben gedaan.

Hull deede mede, dat de Noordamerikaanse regering aandacht schenkt aan de gehele categorie van diplomatieke vragen in verband met de betrekkingen met de Farrell-[illegible] Argentinië. Toen hem gevraagd werd om commentaar te leveren op de gepubliceerde berichten, dat de Verenigde Staten overleg pleegt met Groot Brittannië over mogelijke economische sancties tegen Argentinië, zeide Hull dat hij daarin thans niet wilde treden (Washington, (AP) 17.3).

MACARTHUR WIL NAAR DE PHILIPPIJNEN.

„Ik zal naar de Philippijnen terugkeren", zeide Generaal Douglas MacArthur Vrijdag als herhaling van de belofte welke hij deed toen hij twee jaren geleden in Australië aankwam van het omstreden Corregidor. Op een diner ter herdenking van het feit, dat hij reeds twee jaren Opperbevelhebber over de Geallieerde strijdkrachten in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan is, zeide MacArthur:

„Niets is zekerder dan onze uiteindelijke herovering en bevrijding van die en de omliggende eilanden. Een der grootste offensieven van de oorlog zal te zijner tijd voor dat doel geopend worden. Met Gods hulp zal het beslissend zijn, niet alleen voor de herneming, maar ook voor de isolatie van Japan van de gebieden die het in het Zuiden veroverde en voor het herstel van de verbindingen met China voor de Stille Oceaan". Het diner volgde op enkele plechtigheden waarbij MacArthur gedecoreerd werd met het Grootkruis in de Orde van Bath (Canberra, (AP) 17.3).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„De troepen van het 1e Oekraïne-front hebben bij de ontwikkeling van hun offensief als gevolg van een flankeerbeweging de stad Dubno veroverd, belangrijk sterktepunt in de Duitse defensies in de richting van Lwów.

Ook veroverden zij meer dan 40 andere plaatsen, waaronder Demidovka, districtscentrum van het Rovno-gebied en 7 grote plaatsen. Ten Zuiden van Vinnitsa vervolgden onze troepen hun offensieve gevechten waarbij zij enkele plaatsen veroverden. Tijdens de dag van 17 Maart gingen onze troepen in de richting van Proskurov voort met het afslaan van tegenaanvallen door vijandelijk voetvolk en tanks en brachten zij hevige verliezen toe in manschappen en materiaal.

Ten Westen en Zuid-Westen van Uman hebben onze troepen bij voortzetting van hun offensief de districtscentra van het Vinnitsa-gebied, de steden Bratslav en Tomaspol, alsook het grote spoorwegstation Krizjopol veroverd.

Verder veroverden zij Kretsjelnik, districtscentrum van het Odessa-gebied, Petkanoya en 150 andere plaatsen.

Ten Zuid-Westen van Kirovograd vervolgden onze troepen hun offensief en veroverden zij het districtscentrum van het Kirovograd-gebied, de stad en het grote spoorwegstation Novo Ukrainka, alsook meer dan 100 andere plaatsen. Ten Zuid-Westen en Zuiden van Bobrinets baanden onze troepen zich al vechtende een weg vooruit en veroverden zij meer dan 70 plaatsen. In de richting van Nikolaev vervolgden onze troepen hun offensieve gevechten waarbij zij meer dan 30 plaatsen veroverden. In andere sectoren van het front heersten verkenningsactiviteiten. Op 16 Maart vernielden of ontwrichtten onze troepen aan alle fronten 35 Duitse tanks. 10 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten in luchtgevechten of door het afweervuur" (Moskou, (AP) 17.3).

HET ATLANTISCH HANDVEST EN DE PRACTIJK.

Zeventig leden van het Britse parlement hebben een motie ingediend om een debat te houden over het al of niet afstand doen door de regering van de beginselen van het Atlantisch Handvest. Het lid van de Labourpartij, Rhys Davies, was van oordeel, dat in de recente uitlatingen van zowel Churchill als den Secretaris van Buitenlandse Zaken Anthony Eden de mogelijkheid tot uiting kwam, dat men afstand heeft gedaan van enkele beginselen, die in het Atlantische Handvest zijn vervat. Maurice Petherick, een Conservatief lid, sloot zich bij dezen spreker aan, maar leverde critiek op het Handvest zelf.

Omtrent de motie van Rhys Davies om een debat te houden, verklaarde Churchill, dat ofschoon deze motie niet door een georganiseerde politieke groep wordt ondersteund, zij in minder vleiende bewoordingen is opgesteld en het karakter draagt ener afkeuring. Indien dit inderdaad het geval is, vervolgde de premier, is de regering genegen te zijner tijd hierover een debat te houden. Hierop vroeg Davies: „Zijt gij zich er misschien van bewust, dat de regeringsverklaring bij monde van u zelf en den Secretaris van Buitenlandse Zaken het onderwerp van belangrijke discussie is geweest zowel in dit land als in de Verenigde Staten, dat men in feite heeft afstand gedaan van een groot aantal beginselen in het Atlantische Handvest vervat en gelooft gij niet dat de eer van ons land in deze zaak betrokken is?"

„Dat zou een zeer juiste vraag zijn om in een debat te stellen", gaf Churchill hierop ten antwoord.

Petherick ging verder en vroeg, of het „den Premier bekend is, dat de wens om een debat te houden niet enkel tot den heer Rhys Davies beperkt is en degenen die het met dezen eens zijn, doch tevens wordt gedeeld door degenen, die voet bij stuk houden, dat het Atlantische Handvest, waar het geen gemeenplaatsen betreft, in hoge mate gevaarlijk is voor de Britse en Geallieerde zaak".

Hierop antwoordde Churchill, dat het weinig nut zou hebben, de veroordelingen van het Atlantische Handvest hetwelk aanvankelijk hartelijk werd verwelkomd, weder te berde te brengen (Londen, (AP)).

Het nieuws van vandaag.

De verbindingen tussen de Japanse troepen in Noord- en Zuid-Birma hangen aan een draadje als gevolg van een meesterlijke zet der Geallieerden om een beslissing te forceren in dit strijdgebied van Zuid-Oost Azië. Midden in de Birmaanse wildernis landden de Geallieerde troepen onder bevel van Kolonel Philip C. Cochran en vestigden zij een luchtbasis, waarop voortdurend transportvliegtuigen en glijders dalen o. m. versterkingen en materiaal aan te voeren.

Muilezels en kanonnen, alles wordt door de lucht aangevoerd in dit nieuwe offensief, dat reeds de Birmaweg bedreigt en duizenden Japanners in Noord-Birma isoleert.

In het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan hebben de Noordamerikaanse troepen het vliegveld van Lorengau op het eiland Manus in de Admiraliteitsgroep veroverd. Men nadert reeds de stad Lorengau zelf, zetel van het bestuur over de Admiraliteitslanden. Op Bougainville zijn de hevige Japanse zelmoordaanvallen tegen het Noordamerikaanse strandhoofd doodgelopen. De Japanners leden hevige verliezen. En midden in de Stille Oceaan zijn nog verschillende bases in de Carolinen — Ponape, Ringelap, Oroluk — door de Noordamerikanen gebombardeerd. Ook in de Marshall-groep vonden luchaanvallen plaats.

De Russen vervolgden overal in de Oekraïne hun offensief en veroverden nog honderden plaatsen. In het gebied van vóór-oorlogs Polen namen zij de belangrijke stad Dubno en ook Demidovka, op 28 kilometer ten Westen daarvan. Reeds naderen de Russen de befaamde Curzonlinie. Moskou heeft nog geen bevestiging gegeven van het bericht, dat de Dnjester is bereikt, maar men maakte bekend, dat de stad Petsjanka, op 27 kilometer van de rivier, veroverd is.

In Italië gaat de opmars nog steeds niet snel. De Duitsers zijn nog in het bezit van een deel van Cassino en weigeren hardnekkig zich terug te trekken voor het Geallieerde overwicht. In de puinen van de abdij op de Monte Cassino hebben de nazies zich genesteld en zij vuren verwoed op de Brits Indische Gurkhas, die de berg trachten te bestormen. Vliegende Forten van de Geallieerde luchtmacht in het Middellandse Zeegebied hebben gisteren doelen in Wenen gebombardeerd. Ongeveer 40 Duitse jagers stegen op om de Vliegende Forten te bestrijden en 5 hunner werden neergeschoten.

Ik vloog naar Rio

door Z.

19 Januari, Margrietdag.

Gelukkig dat ik niet bijgelovig ben, anders was ik vast en zeker teruggegaan. Onderweg naar Hato kreeg de auto motortrouble, die gelukkig na een half uurtje verholpen was; in de haast reden wij een hond dood en kort voor Hato reden wij bijna een zwarte vogel dood. Op Hato konden wij geen koffie krijgen, want de koffiepot was die ochtend stukgevallen. De gehele club was aanwezig om mij vaarwel te zeggen en daar de douane zich verzette tegen de uitvoer van geld, heb ik de inhoud van mijn portefeuille aan den penningmeester van de club afgedragen in de hoop dat er nog wat over is als zij terugkwam, waar ik echter weinig fiducie in had.

Ik krijg op het laatste nippertje nog de zorg toevertrouwd over 3 aardige meisjes van 7, 9 en 11 jaar. Als verdere passagiers zijn er nog een dame met een baby en een klein jongentje.

Wij stijgen op en de eerste étappe van de reis is begonnen. De vliegtuigen van de K.L.M. zijn comfortabel genoeg en de K.L.M. heeft het record van veiligheid. De zee is donkerblauw en de kustlijnen der eilanden zijn van een prachtig groen; Bonaire van de lucht uit gezien is net een verfdoos, ofschoon het eiland het toch maar klein doet op die hoogte. Als wij goed en wel in de lucht zijn moet het oudste meisje naar de W.C.; daar de deur van het keukentje niet goed sluit, moet ik opstaan en dat deurtje gesloten houden opdat de andere deur open kan; als het meisje klaar is moet ik weer opstaan. Als ik goed en wel gezeten ben, moet het 2de meisjes en hetzelfde ritueel herhaalt zich bij haar en bij het kleinere zusje. Als de meisjes klaar zijn, moet natuurlijk ook de kleine jongen en daar baby net geholpen wordt, word ik vriendelijk verzocht het broekje open te maken; nimmer zag ik zo'n grote plas van zo'n kleinen jongen. En dat noemen ze vacantie......

Wij passeren een rij kleine eilanden, geheel onbewoond, waartussen de zee kopergroen is. Om 10 uur passeren wij een flink eiland, ontzettend woest en bergachtig, maar de Oostelijke helft is mooi groen en bebouwd. Ik zie een vissersdorpje met tientallen bootjes in de baai. Jammer dat er geen kaartje aan boord is waarop je kunt zien waar je bent.

Om 11.20 landen wij in Trinidad waar wij om 12 uur weer vertrekken (12.40 Trinidad-tijd).

Des middags om circa 4 uur landen wij op de Zanderij, het Surinaamse vliegvelden, dat halverwege tussen Paramaribo en Patagonië is gelegen. Na een auto-reis waar bijna geen eind aan komt arriveren wij toch in Paramaribo. Op het vliegveld werd mij mijn paspoort, mijn geld en mijn tas afgenomen. De volgende morgen begin ik een tournée door de stad om de mij afgenomen eigendommen weer terug te halen: eerst naar de Deviezencommissie voor mijn geld, dan naar de Politie voor mijn paspoort en tenslotte naar de militaire censuur om mijn tas terug te halen, en dat in een stad waar ik geen heg of steg ken, en waar de straten wel namen maar geen naambordjes hebben. De Gouvernementskantoren beginnen, pardon worden geopend, om 7 uur en men werkt er tot 2 uur, zodat des namiddags alles gesloten is. Daar er geen Braziliaans consul die visa voor Brazilië kan afgeven op Curaçao is, deel ik voor inwoners van ons Staatsdeel mede, dat men voor een Braziliaans visum een doktersverklaring en een voorgeschreven text alsmede 12 foto's 5 x 7 cm. nodig heeft. Daar de doktersverklaringen die ik bezat niet van het voorgeschreven model waren en ik ook de 12 foto's niet bezat, heb ik dit alles in Paramaribo in orde moeten maken, hetgeen uiteraard tijdverlies met zich brecht. Ik werd gefotografeerd in de gemeenschappelijke tuin van een blok woningen onder het welwillend toezicht van de spelende jeugd. Des avonds vóór mijn vertrek naar Belém kreeg ik de telefonische boodschap van de Panair dat ik nog voor een prioriteit op het vliegtuig moest zorgen, daar anders het gevaar bestond dat ik niet mee kon. Gelukkig kreeg ik door bemiddeling van den Adjudant van Zijne Excellentie den Gouverneur van Suriname nog tijdig mijn prioriteit. In Paramaribo bezocht ik de kerk van de Paters Redemptoristen, een geheel houten gebouw met houten pilaren, ik zag er ook het graf van Pater Donders. Des avonds ging ik de stad in maar daar men mij mijn geld afgenomen had, werd het een droge Margriets verjaardag. De stad was evenwel uitgestorven en alleen de Hollandse matrozen vierden braaf feest.

Zaterdagmorgen 22 Januari kwam de auto van de Panair mij om half negen halen en om 10 uur arriveerden wij op de Zanderij, juist toen het Panair-vliegtuig neerstreek. Om 11.15 waren wij op het vliegveld van Cayenne, midden in de rimboe gelegen; de françaises droegen haar tropenhelm gewaagd op één oor. Er waren slechts 6 passagiers in het vliegtuig dat voor 21 personen berekend was, zodat ik niet kon inzien waarom men mij voor de prioriteit had lastig gevallen. Van nu af was de reis erg 'bumpy'. De lunch bestond uit sandwiches met koud vlees, corned beef, kaas en wat augurkjes.

Des namiddags aankomst in Belém, waar wij werden verwelkomd door 2 'hostesses' van de Panair. Dit is een prachtinstelling van de Panair, want deze dames helpen je met de taal en verder bij de passencontrôle, politie en douane.

De dokter neemt ons allen de temperatuur, dank zij de influenza-epidemie die toen in Brazilië scheen te heersen; hij leest nauwkeurig de doktersverklaring. De bagage blijft tot Zondagmorgen op het vliegveld achter zodat wij alleen het hoogst nodige voor een nacht naar het hotel meenemen. Er was geen deviezen-contrôle en alles was in enkele minuten afgelopen. De chauffeurs hebben een reuzen handigheid in het rijden op de tramrails zodat de rit naar het hotel glad verloopt. Wij logeerden in Grande Hotel aan de Praça da Republica, welke boulevard aan Brussel herinnert met zijn brede trottoirs en zijn zitjes vóór de café's. Het merkwaardige van Belém is dat, ofschoon het vlak onder de evenaar ligt, het er niet warm was, zelfs was het er koel. Mij vielen de vele lederwinkels op waar damestassen en dergelijke van krokodillenleder verkocht werden; daar Belém aan de Amazone ligt, worden die krokodillen zeker in die rivier gevangen. De hostesses helpen de gasten o.a. bij het doen van kleine inkopen. Verschillende van mijn kennissen waren erg belangstellend naar wat men mij te eten voorzette; welnu, het diner bestond uit aspergesoep, kip met kerrie, gebakken aardappelen met gehakt en daarna een dessert bestaande uit apricot melba.

kaas, jelly, bananen en koffie.

Zondagmorgen om 5 uur werden wij gewekt. Na het ontbijt bestaande uit ananas, sinaasappel, een sneedje brood met koffie, ham and eggs, banaan, vertrokken wij om 6 uur naar het vliegveld. Daar men mij ook naar hoteltarieven gevraagd heeft deel ik even mede dat ik voor logies, diner en ontbijt tezamen ƒ 6.— betaalde. Om 7 uur vertrok het vliegtuig; het is erg bewolkt maar gelukkig niet zo bumpy als gisteren. Bijna de gehele reis gaat over oerwoud. Om 9.15 uur stoppen wij even in Sao Luiz en drinken er koffie. Het vliegstationnetje beperkt zich tot een tent en een W.C. Enige mannen zijn bezig te korfballen, tenminste zij trachten een bal te werpen in enige korfbalmanden. (De uitdrukking 'korfbalmanden' komt van een lieftallige onderwijzeres op Curaçao). Om 10 uur krijgen wij aan boord bouillon met een sandwich. Om 12.30 uur stoppen wij in Fortaleza. Daarna volgen wij de kustlijn. In de loop van de dag doen wij ook Natal aan, dat een grote en drukke luchthaven is, Het aantal passagiers stijgt hier tot boven het dozijn. Natal heeft een lijn naar Dakar.

Na de middag doen wij Recife aan, het Parijs van het Zuiden; het is de stad van de orchiedeeën. De stad heeft mooie mozaïek - trotoirs en prachtige winkelstraten met mooie winkels voor goud, zilver en cristal. Ik zag er een zaak met een collectie cristal als ik zelfs in Parijs niet bij elkaar gezien heb. Ik zag er ook een zaak waar lotto gespeeld werd; op een groot electrisch verlicht bord konden de spelers het spel volgen en belegden hun kaarten met ...... maïsbonen, zeer origineel. Voor het hotel een mooi en smaakvol standbeeld van Coutinho en Bragal die van dit punt af voor het eerst de Oceaan overvlogen. Een luxueus diner bestaande uit hors d' oeuvre varié, vis, vlees, aspergesoep (net als gisteren) peche melba, - fruit, kaas, koffie en biscuits.

Maandagmorgen half vijf worden wij gewekt. Na het ontbijt zo omstreeks 5 uur, verschijnen de hostesses. Naar het vliegveld rijdende zie ik op de markt hopen annanas liggen en pracht van appelen. Brazilië is een verrukkelijk fruitland. Onderweg ontmoeten wij boeren die te paard naar de markt gaan en aan beide zijden der paarden hangen manden met koopwaar. Recife is een gezellige, fijne stad, en ik zou er best weer een paar dagen willen blijven. Op het vliegveld blijkt, dat enige passagiers moeten achterblijven omdat er blijkbaar zoveel lading aan boord is, dat het vliegtuig mèt de passagiers overbelast zou zijn. Nadat de passagiers zich in het geval gemengd hebben wordt de lading uit het vliegtuig verwijderd en de passagiers mogen vertrekken.

Ik heb met verbazing gekeken hoe Brazilianen afscheid van elkaar nemen. Dit is een uitgebreid ritueel: ze leggen de rechterhand op elkaars hart, maken de beweging met het hoofd of zij elkaar zullen kussen, maar kussen elkaar niet, en ondertussen timmeren ze elkaar met de linkerhand langdurig en krachtig op de rug. Om 7.40uur vertrekken we. Om 8.40 uur zijn wij in Maceio, 202 km. in 50 minuten.

Om 3.15 uur zijn wij in Rio; het vliegtuig maakt enige rondjes en ik heb gelegenheid om de mooie ligging der stad aan de baai te bewonderen. Eindelijk dalen wij. Rio heeft de mooiste luchthaven die ik ken: hij ligt midden in de stad, in plaats van mijlen er buiten zoals alle andere vliegvelden, die ik ken. Men heeft een heuvel afgegraven en daarmede een stuk van de baai gedempt. Men is met een taxi dan ook in 2 minuten in zijn hotel. Er is weder een doktersonderzoek dat echter spoedig is afgelopen. Ook het passenonderzoek is zeer spoedig geschied. Als men door een hek de luchthaven verlaat staat men meteen op één der pleinen van de stad, waar ter wereld treft men dit zo? Maar het regent bakstenen. Ik logeer in Gloria Hotel dat van een verfijnde luxe is; de kamer heeft niet alleen een luxueuze badkamer maar ook een zeldzaam schiterend uitzicht over de baai. Onder het hotel loopt een mooie auto-baan met 4 rijwegen door.

Na een coieus diner ga ik met een zware verkoudheid naar bed. Ook weer voor degenen die mij eriaar gevraagd hebben las ik even in, dat het hotel (logies, ontbijt, lunch en diner) ƒ 11.— per dag kost.

Ons Koninkrijk.

DE LIMBURGSE MIJNWERKERS.

De Limburgse mijnwerkers hebben een eigen sluikblad; de mijnwerkers bekleden een biezondere plaats in de ondergrondse beweging door de hevigheid, waarmede zij verzet plegen. In hun blad van midden December staat reeds een uitstekend verslag van de besprekingen te Teheran. In hetzelfde blad wordt gewezen op de ware aard van het nationaal-socialisme ten opzichte van de arbeiders en als voorbeeld worden de Kruppfabrieken aangehaald, die door een decreet van Hitler een familie-onderneming blijven.

Tenslotte waarschuwt het blad de mijnwerkers er voor, dat N.S.B.-ers op last van de Duitse politie zullen trachten door te gaan als ondergedokenen, teneinde dan als uitdagingsagenten te kunnen optreden in de ondergrondse beweging.

AANSLAGEN.

Nederlandse patriotten hebben twee Nederlandse collaborateurs vermoord. Op een derde werd een aanslag gepleegd. De Scheveningse politie-omroep heeft de aanhouding verzocht van de personen, die den groepscommandant van de staatspolitie te Beilen, zekere Huizing voor zijn woning hebben doodgeschoten. De daders zijn Frederik Starkenburg, geboren 28 Februari 1916 te Utrecht en Adriaan Scheeneveldm geboren 27 October 1913. Huizing werd uit zijn huis gelokt door beiden, onder voorwendsel, dat een verkeersongeval had plaats gegrepen; op 7 meter van zijn huis schoten zij hem neer en vluchtten per fiets in de richting van Westerbork. Ook de belastinginner Grootegast werd uit huis gelokt en doodgeschoten door patriotten. Een derde aanslag had plaats op het schoolhoofd van Zuidhoorn, maar deze vroeg identiteitsbewijzen aan de patriotten, die daarop vluchtten.

DE VERHUIZENDE DEPARTEMENTEN.

De uitwijking van de verschillende departementen in Den Haag is zover gevorderd, dat alleen het Departement van Landbouw en enkele kleinere bureaux over zijn. De jongste lijst met administratieve adressen toont, dat de Departementen naar alle delen van Nederland zijn overgebracht, maar zover mogelijk van de khst.

In Apeldoorn zijn Binnenlandse Zaken, Justitie en Economische Zaken; Handel, Industrie en Scheepvaart is grotendeels in Arnhem; Politie-wezen is in Nijmegen en Financiën verdeeld tussen Deventer en Schalkhaar. Waterstaat is in Utrecht. Geboorte- en Huwelijksregisters zijn uit de kustprovincies naar het Oosten van het land overgebracht. Alleen Amsterdam is van deze maatregel uitgezonderd. Bijna de helft van de inwoners van Nederland is door deze maatregel in de onmogelijkheid gesteld inzage te krijgen van officiële stukken.

OVERVAL OP GEMEENTEKANTOREN.

Gewapende patriotten hebben een gewapende overval gepleegd op de gemeentekantoren van Grosthuizen en 76 radio-toestellen — die door de Duitsers in beslag waren genomen — bemachtigd.

OVERLEDEN.

Baron Arthur Sweerts de landas Wyborgh, oud Nederlands gezant te Stockholm, is in de ouderdom van 81 jaar overleden (Aneta).

DE VOEDSELSITUATIE.

De NSB-leiders van de distributie in Nederland worden door het NSB-orgaan „Storm" van onbekwaamheid beschuldigd en de schuld gegeven van de slechte voedseltoestand in Nederland. Het blad zegt, dat indien niet spoedig een verandering hierin wordt aangebracht Nederland verplicht zal zijn van de zwarte markt te leven.

TANKVALLEN.

De Duitsers zijn de laatste tijd druk doende geweest met het bouwen van tankvallen langs de Nederlandse kust, maar toen de NSB-leiders op een demonstratie uitgenodigd werden is een Duitse tank door de greppels gereden en de afsluitingen en onder daverend gelach van 500 ongenode toeschouwers veilig door alle hinderpalen heen gekomen.

ONDERSCHEIDINGEN VOOR DE KOOPVAARDIJ.

Leden van de Nederlandse Koopvaardij ontvingen sedert het uitbreken van de oorlog 433 Nederlandse en 93 Britse onderscheidingen. Uitgereikt werden o.m. 4 Militaire Willemsorde, een officier Oranje Nassau, 26 kruisen van Verdienste met palm, 206 Kruisen van Verdienste, 27 Bronzen Kruisen, een zilveren medaille en 3 bronzen. Onder de Britse onderscheidingen zijn een Commandeur in de Orde van het Britse Imperium, 8 officieren en 12 leden in diezelfde orde; 10 D.C.S., 4 Distinguished Service medailles, 3 British Empire medailles, 4 Lloyds Oorlogsmedailles enz.

JAPANS CONVOOI AANGEVALLEN.

Woensdag heeft een geallieerde luchtpatrouille een Japans convooi aangevallen nabij Hollandia en een schip van 3000 ton tot zinken gebracht.

MEVROUW ROOSEVELT OVER SABA.

Mevrouw Roosevelt schreef in haar rubriek „Mijn Dag" van Woensdag jl. van „ergens in West-Indië':

„Wij vlogen Zaterdag over vele eilandjes; een dat er van boven af zeer interessant uitzag, was Saba; voor zover men kan zien zijn er slechts loodrecht uit zee oprijzende klippen maar er moet toch ergens een aanlegplaats zijn; boven op de klippen zijn enkele vlakke gedeelten, waar huisjes met rode daken staan" (Aneta).

HOSPITAALSCHIP „ORANJE".

Het Nederlandse hospitaalschip „Oranje" is in een Britse haven aangekomen met gewonden uit Italië.

BILLIOENEN BOEKEN.

Onder het Sovjet régime zijn meer dan negen billioen boeken in de U.S.S.R. uitgegeven. In het land, waar vóór de October Revolutie bijna vier vijfde van de bevolking nog onalphabeet was worden thans boeken uitgegeven in 100 talen, waaronder veertig talen, die voor zeer korte tijd nog geen alphabeet hadden, zoals het Chukcha, het Nanai, het Kodyaks,h et Evenki en andere.

Nieuwsbladen en tijdschriften worden met oplagen van millioenen gepubliceerd. Er is geen streek, geen district of republiek van de USSR die niet zijn eigen krant heeft, uitgegeven in de taal van zijn bevolking. Ook aan het front worden nieuwsbladen in de diverse nationale talen gepubliceerd.

In 1940 werden acht maal zoveel boeken uitgegeven in de U.S.S.R. als vlak vóór de vorige wereldoorlog. Zelfs in het oorlogsjaar 1942 werden in totaal 520.000.000 boeken uitgegeven.

Sedert de komst van de Sovjets werden de klassieke litteratuur en wetensnhappelijke boeken overal gedrukt. Dertig millioen exemplaren van de werken van Pusjin zijn in 30 talen uitgegeven, 40 millioen exemplaren van Gorkys werken werden in 65 talen uitgegeven. Tolstoys werken in 57 talen en Shakespeare in 17 talen.

„Othello" werd onlangs voor het eerst in Het Tajik en het Buryet vertaald: „Don Quicohe van Cervantie in het Turkmenisch en Darwins „Variation of Animals and Plants under Domestication" in het Lezgin.

Het boek, dat de grootste oplaag bereikte in de U.S.S.R., is Josef Stalins „De Grote Patriotische Oorlog"; in totaal zijn er reeds vijftig millioen exemplaren van dit boek verspreid.

Millioenen exemplaren van militaire boeken en van fictie werden er in 1942 gedrukt. Artikelen en verhandelingen van de journalist Ilya Ehrenburg en van Alexei Tolstoy. Sovjet spelen, die betrekking hebben op de oorlog, zoals: „Dè Russen" van Konstantin Simonov: „Invasie" van Leonid Leonov, en „Het Front" van Alexander Kosneichuk. Boeken van Mikhail Sjolokov. Alexander Dovzhenko en Vasili Grossman zijn uitgegeven in oplagen van millioen exemplaren elk.

SURINAAMSE VRIJWILLIGERS VERTROKKEN.

Het eerste grote detachement Surinaamse vrijwilligers is voor overzeese dienst aan het front vertrokken. De mannen hebben hun oerwoudo-efening gehad in de Surinaamse binnenlanden, die ideaal zijn voor deze opleiding. Op de schouder dragen zij een bandje met het „Suriname". Het vertrek had om militaire redenen, zonder enige plechtigheid plaats (Aneta).

BOMBARDEMENTEN.

Zware bommenwerpers van de Geallieerden hebben een afstand van meer dan 2000 mijlen afgelegd om Soerabaia en Den Pasar vliegveld te bombarderen. Grote branden waren van ver te zien, maar door de bewolking was het niet mogelijk een juist beeld te krijgen van de schade (Aneta).

De Kroniek der Victorie.

HIMMLER THANS NAZIE No. 2.

Nog steeds geboortetoeneming in Duitsland.

Duitsers hebben nog genoeg voedsel, zegt gerepatrieërde berichtgever.

12 Maart — De Russen bereiken de rivier de Boeg.

15 Maart — Geallieerde vliegtuigen doen een verpletterende aanval op Cassino als voorbereiding van een nieuwe aanval aan het hoofdfront in Italië.

17 Maart — De Russische troepen bereiken de Dnjester.

* * *

De winter in Europa wijkt. Wat dit zeggen wil weten onderhand zeer velen sedert de oorlog losbarstte in 1939. Men kan uitzien naar een nieuwe actie, een nieuw offensief. In de lente van 1939, op Goede Vrijdag invadeerde Italië het Koninkrijk Albanië, in de lente van 1940 geschiedde de Duitse inval in Denemarken, Noorwegen, de Lage Landen en Frankrijk. Op 6 April 1941 — Pasen — werd door de nazies de aanval op Joegoslavië en Hellas ingezet. In het voorjaar van 1942 rukten de Duitsers op naar Stalingrad en in de lente van 1943 zaten de Russen hun op de hielen langs het grootste deel van het front.

Reeds het vorig jaar zagen velen uit naar de invasie van Europa uit het Westen maar naar gebleken is had het Geallieerde Hoofdcommando de pogingen erop gericht om Italië uit de oorlog te slaan en de Middellandse Zee voor de Geallieerde scheepvaart vrij te maken. Een en ander is gelukt en nu een nieuwe lente nadert vragen wij ons af: Hoe is de toestand in Europa?

Hoe sterk is Duitsland nog? Wat kunnen wij verwachten?

Op het ogenblik zien wij, dat de Russen bezig zijn de nazies te verdrijven uit de gehele Oekraïne. Het Duitse front is daar gesplitst en de troepen van Maarschalk Ivan S. Konev hebben de Dnjester bereikt — grens van Bessarabië maar volgens Moskou nog niet de grens van Roemenië. Op de Krim zitten nog altijd Duitse — en mogelijk ook Roemeense — soldaten. Wat van deze worden zal moet de tijd nog leren maar als men de huidige krijgsverrichtingen gadeslaat dan moet men wel tot de overtuiging komen, dat een evacuatie van de Krim met de dag [illegible] misschien onmogelijk.

De Russen rukken onweerstaanbaar voort in de richting van de Balkan en naar het zich laat aanzien zal getracht worden dat grote brok van Duitsland af te scheiden.

Een Geallieerde inval van de Balkan uit andere richtingen blijft ook nog steeds dreigen, niettegenstaande de Turken blijkbaar hieraan niet willen meewerken.

De grote militaire manoeuvres, die dezer dagen gehouden zijn aan de grens tussen Palestina en Transjordanië, doen vermoeden dat de Geallieerden zich op een nieuwe krijgsonderneming voorbereiden. En de besprekingen, die met Tito gehouden zijn door Kapitein Randolph Churchill, zoon van den Premier, zomede de besprekingen, welke tussen de Britse regering en de regering van Koning Petar te Londen gehouden worden, wijzen erop, dat het politieke terrein evenzeer geëffend wordt.

In Italië hebben de Geallieerden de aanval aan het hoofdfront hernieuwd na de stad Cassino met een enorm gewicht aan bommen verpletterd te hebben, hoewel het niet te verwachten is, dat de campagne in Italië voorlopig meer zal zijn dan een grote afleidingsoperatie. Het nut van de verwoesting van de abdij moet nog blijken, want nog gisteren meldde ons blad (blz. 3) dat de Duitsers zich niet alleen in de puinen hebben verschanst, maar dat ze er allang weer artillerie en mortieren hebben geplaatst en voortgaan de Geallieerden in de vallei te beschieten.

In Midden- en Noord-Italië kunnen misschien wel 25 Duitse divisies vastgehouden worden, waardoor het aantal divisies, dat de Europese Vesting op andere fronten bewaakt, ernstig gedund wordt. Naar schatting bevinden zich thans 40 nazie-divisies in Frankrijk en de Lage landen om een Geallieerde invasie uit het Westen te weerstaan, maar men kan aannemen, dat de nazies nog een reserve in eigen land hebben, die zij kunnen dirigeren naar de meest bedreigde punten.

In ieder geval is zeker, dat slechts met inspanning van alle krachten de Geallieerden erin zullen slagen Duitsland te verslaan. Duitslands positie is wel ernstig verzwakt maar het is nog krachtig en zal waarschijnlijk vechten tot het uiterste.

Wat een journalist over de huidige toestand in Duitsland aan de Herald - Tribune schreef.

Correspondenten, die uit internering te Baden-Baden komen, delen mede, dat de nazies nu meer dan ooit vastberaden zijn om tot het uiterste te vechten. **Heinrich Himmler, die nu Hermann Goering als Nazie No. 2 vervangen heeft,** omdat Goerings Luftwaffe het Reich niet heeft kunnen beschermen tegen de Geallieerde luchtbombardementen, heeft bovendien nog een strijdmacht van **600.000 SS**- 1) troepen om elke opstand de kop in te drukken. **De macht van Himmler neemt steeds meer toe, volgens de gerepatrieerde berichtgevers,** terwijl Hitler veel van zijn prestige verloren heeft als gevolg der rampspoeden in Rusland.

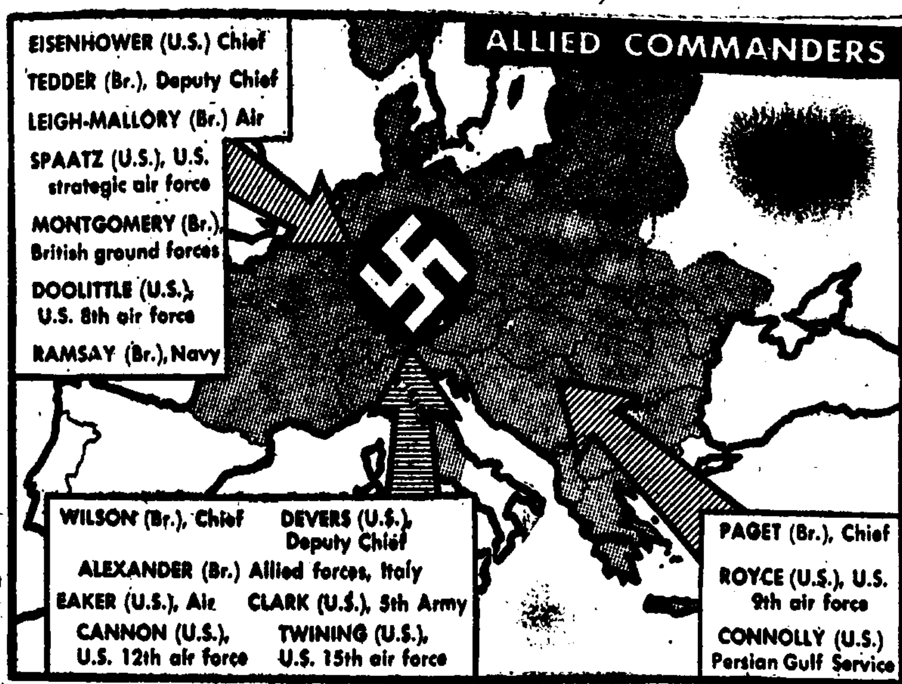
In 1943, zo zegt men, heeft **het aantal geboorten in Duitsland het aantal sterfgevallen met 1.100.000 overtroffen** en door het leegplunderen der bezette landen lijdt het Duitse volk **geen ernstige honger.** Ralph E. Heinzen van de U.P. zegt, dat **de Duitsers nog wittebrood, boter en vlees gebruiken** en gemiddeld slechts drie pond aan gewicht binnen een jaar afnemen. Niettemin is hij van oordeel, dat de uithongering van de bezette gebieden een der grootste zwakten is in de huidige Duitse structuur. Aan olie krijgen de Duitsers ook een tekort en voorts zijn er niet voldoende werkkrachten om in de fabrieken te werken en om de stuk gebombardeerde fabrieken en werkplaatsen te herstellen; want de meeste fabrieken van Duitsland bevinden zich nog boven de grond omdat het herstellen der gebouwen nog gemakkelijker is dan het aanleggen van grote ondergrondse werkplaatsen.

De Duitsers zijn er zich van bewust dat de oorlog in hun nadeel verloopt, hoewel de Propaganda-dienst van Herr Goebbels de bittere pil steeds poogt te vergulden. De Duitsers stellen ook steeds meer belang in de krijg welke in de Stille Oceaan gevoerd wordt door hun bondgenoot Japan. Maar met Japan gaat het al even slecht en Duitsland heeft niet veel hoop, dat Tojo en zijn mannen het getij kunnen doen keren.

Sommige commentators, zoals Sertorius, pogen hoop te putten uit de situatie door te beweren, dat de grote en toenemende kracht, welke de Noordamerikanen aanwenden in de Stille Oceaan, moet betekenen, dat dit geschiedt ten koste van de voorbereidingen voor de invasie in West-Europa. Maar de enorme omvang van de Brits-Noordamerikaanse zee- en luchtmacht moet duidelijk worden aan de Duitsers, die dieper nadenken en de toestand in de Stille- en de Atlantische Oceaan overwegen. Grote Geallieerde convooien voeren steeds meer versterkingen naar Engeland en steeds minder kan Berlijn melding maken van Duitse duikbootsuccessen.

In Engeland werkt de Staf van Opperbevelhebber Dwight D. Eisenhower met grote energie aan de plannen. De voorbereidingen tot de invasie zijn in een vergevorderd stadium en reeds liggen grote hoeveelheden wapenmateriaal gereed op verschillende punten nabij de Engelse kusten. Door de isolatie van Ierland zal de vijand nog minder kunnen weten van de Geallieerde bewegingen, zodat hij nog grotendeels uit de ontwikkeling van het luchtoffensief zal kunnen opmaken wanneer de dag der invasie nabij is.

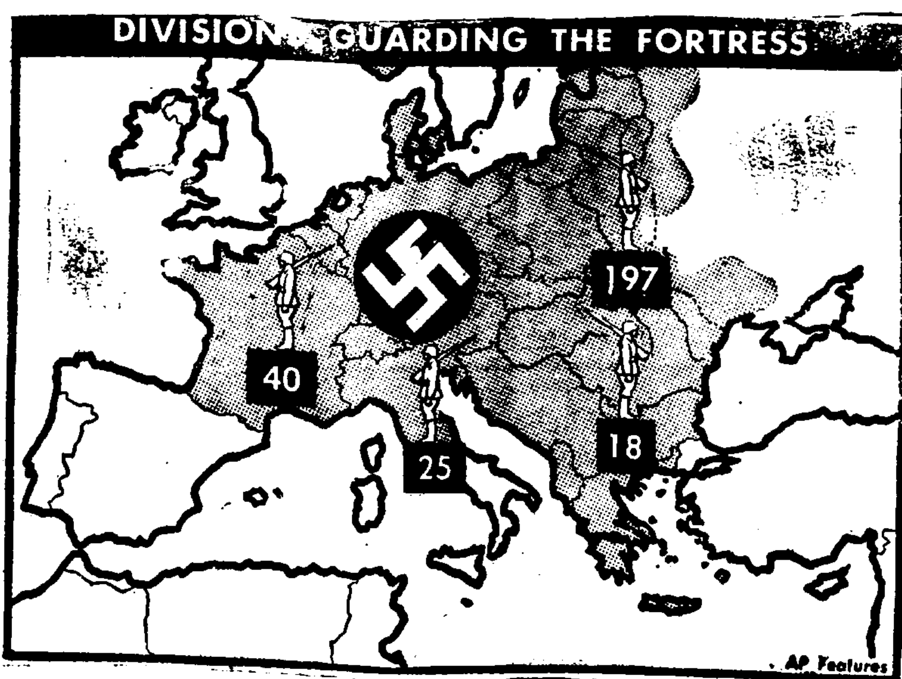

Rodolfo C. Torré jubileert.

Heden is het feest op de Paulusdrukkerij, omdat de Heer Rodolfo C. („Doys") Torré zijn zilveren jubileum viert. 25 jaar van trouwe plichtsbetrachting en onafgebroken arbeid in dienst der kranten Dagblad Amigoe di Curaçao, La Cruz en La Union. Torré is een stil man maar krijgt men hem aan het praten dan hoort men de geschiedenis van de drukkerij en van allen, die daar werkten. Torré is er altijd en zijn jarenlange zetten heeft hem tot een filosoof gemaakt, die soms op de meest onverwachte momenten uitspraken doet vol van levenswaarheid.

De redactie van Dagblad Amigoe di Curaçao is blijde hier openlijk den Heer Rodolfo C. Torré te danken voor het vele, dat hij gedaan heeft om de krant te maken tot wat hij is.

Nog vele jaren, Doys.

VREEMDE MEDEDELINGEN.

De jongste mode.

„Wie plaatste een cadaver in het achterkant?" (West-End theater)

Anti-feminisme.

„Een melk, dat altijd goed blijft" (Palacios' KLIM).

Nog één dag........ en vrede!

„Grace line doet heden haar oorlogsplicht" (Maduro & Sons)

Het Amphibie.

„Geen risico om droog te lopen" (Marchena-Morons Parkerpen).

Welbespraakt.

„Amerika's drukste sigaret" (Curiels Chesterfield).

De intrige! Wie is haar?

„Hij nadert u en fluistert romantische woorden. Maar hoe kan u nu weten, [illegible] (Colgate tandpasta).

De langdurige slok van Koning Urine.

„Na 24 uren de eerste dosis te hebben genomen, krijgt de urine een blauwe kleur" (De Witts pillen).

C.

VERENIGINGSNIEUWS.

K.S.C. Hedenmiddag Sithoc — Gezondheidsdienst.

A.s. Zondag, **Rifterrein** 10.15 uur A-veld Staco A — Trop. A (referee Nicolaas.)

10.15 uur B-veld Staco B — Trop. B. (referee Leander).

14.15 uur A-veld Excelsior C — Dosko (referee Martijn).

14.45 uur Staco C — Vitesse C (referee Celestijn)

16. uur Jong Bonaire — Ajax.

MEESTER ELIAS IN HAITI.

Op 11 Maart werd Mr. E. M. de Gouvernementspersdienst van Curaçao en mevrouw Elias te Port au Prince aangekomen, waar zij op het vliegveld werden begroet door den Nederlandsen Consul-Generaal Robert Stark. De Haïtiaanse pers heeft beiden op hartelijke wijze verwelkomd.

Op 11 Maart werd Mr. E. Elias door den Minister van Buitenlandse Zaken, Gerand Lescot, ontvangen in biezondere audiëntie; door den Nederlandsen Consul-Generaal werd een diner te zijner ere aangeboden.

Mr. E. M. Elias brengt op Haïti zijn vacantie door; daarna zal hij in officiële zending naar Havanna gaan. mooie mozaïek - trottoirs en prachtige

BUITENLAND.

COMMUNIQUÉ VAN DE MARINE.

„Mitchells van de 7e leger-luchtmacht, Ventura patrouille-vliegtuigen van de marine-luchtmacht alsook Dauntless duikbommenwerpers en Hellcats vielen drie vijandelijke bases in de Oostelijke keten van de Marshall-groep aan op 15 Maart.

Een ammunitie-opslagplaats werd opgeblazen door de Mitchells. Ventura's plaatsten voltreffers op de grondinstallaties; duikbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen bombardeerden en mitrailleerden kleine vaartuigen en kustverdedigingswerken.

Patrouille-vliegtuigen van de marine bombardeerden de atollen Lingelap en Oroluk in de Carolinen. Al onze vliegtuigen keerden veilig terug" (Washington, (AP) 17.3).

DE STRIJD IN ITALIË.

Er woeden nog hevige gevechten in het gebied van Cassino. Voetvolk en tanks, krachtig gesteund door het geschut, ruimen de emplacementen van den vijand in de Zuidwestelijke hoek van de stad stuk voor stuk op. De Duitsers bieden vastberaden weerstand. Het Geallieerde voetvolk vordert door een regen van mortiervuur om de Duitsers in de gevechten van man tegen man uit te roeien. Nieuw Zeelandse troepen hebben het spoorwegstation aan de Zuidelijke rand van Cassino bereikt. Geallieerde genietroepen hebben een brug geworpen over de rivier de Rapido onder het bombardement van Duitse Stuka's zodat een stroom versterkingen gezonden kan worden naar het gevechtsgebied. Het gehele gebied van Napels siddert door het kanongebulder en de bombardementen rondom Cassino. Duitse gevangenen deelden mede, dat zij tijdens het bombardement kropen in de ondergrondse holen die door hen waren gegraven; maar de Duitse troepen leden toch ernstige verliezen, zo zeiden zij. Op het strandhoofd ten Zuiden van Rome werd slechts artillerievuur gewisseld. Gisteren bombardeerden zware bommenwerpers doelen in Wenen. Vliegende Forten bombardeerden ook Bleiburg in Oostenrijk en Sibenik aan de Joegoslavische kust. Verschillende doelen in Italië werden nog door de luchtmacht aangevallen (Napels, (AP) 18.3).

LAATSTE NIEUWS.

— Hedenmorgen trokken Geallieerde vliegtuigen over het Kanaal in voortzetting van het lucht-offensief tegen Duitsland. In de afgelopen nacht vielen Britse Mosquito's doelen in het Westen van Duitsland aan.

— Stockholm zegt, dat Russische troepenbewegingen zijn waargenomen op het schiereiland Kandalaksja achter het front in het Noorden van Finland. Van Finse zijde worden haastig versterkingen aangevoerd naar het front. Niettemin zou men in Helsinki nog hopen op een oplossing van de crisis.

— **Ter gelegenheid van de campagne om gelden in te zamelen voor den soldaat gaf Churchill uiting aan de hoop, dat de oorlog dit jaar in bijna elk krijgstoneel in een beslissende phase zal komen.**

— De Britse radio meldt, dat zware Russische kanonnen de Duitse linies aan de overzijde van de Dnjester beschieten.

— **George Tucker seint, dat hedenmorgen golf van Geallieerde bommenwerpers de Duitsers defensies om het strandhoofd ten Zuiden van Rome bombardeerden.**

— Het Duitse communiqué geeft het verlies van Cassino's spoorwegstation toe.

— Roosevelt en Churchill zullen waarschijnlijk weer bijeenkomen na het bezoek van Stettinius aan Londen, zo wordt van ingelichte zijde gemeld.

— De luchtaanval van hedenmorgen op Duitsland schijnt in omvang toe te nemen.

Kent gij uw kleuter?

I.

Hiermede begint een reeks artikelen, waarin de bekende Pater Antoon Schipper O.P., Leraar in de Psychologie aan de R.K. Hoofdacte-cursus alhier, in populaire vorm iets vertelt over de kleuters. Enige malen zijn reeds minder juiste ideeën op het gebied der psychologie hier ter stede verspreid door woord en geschrift, zodat een populair-wetenschappelijke uiteenzetting ons zeer gewenst voorkomt. Deze noodzaak klemt te meer, daar vele moeders vroeger voor opvoedkundige problemen materiaal in Europees Nederland konden vinden, waar men de laatste jaren goede en populair geschreven boekjes op dit zo uiterst moeilijke terrein verspreidde. Dit is nu niet meer mogelijk. Maar het probleem blijft gelijk. Het kind waarnemen en het tot ontplooiïng brengen om het zijn eindbestemming te doen bereiken is de grote taak welke op de ouders rust. Pater Schipper zal dit onderwerp in enkele artikelen bespreken.

Daar vermoedelijk vele moeders en vaders deze stukken zullen willen bewaren, zullen ze steeds op Zaterdag op de 4e bladzijde gepubliceerd worden, zodat de witte rand links valt. Wie ze dus uitknipt kan ze na afloop eenvoudig met een paar nietjes aaneen voegen. — Redactie.

* * *

Wat zal er worden van dit kind?" vroegen de buren belangstellend bij de besnijdenis van Johannes den Doper en door een bovennatuurlijke ingeving gedreven sprak zijn vader Zacharias de profetische woorden: „gij mijn zoon zult de Profeet van den Allerhoogste genoemd worden". Maar gelukkige moeder, als uw kindje gezond en wel ter wereld gekomen is, moet ge maar niet trachten om Zacharias na te volgen en ook voorspellingen te wagen over uw lieveling, die als een bundel mogelijkheden op deze wereld gekomen is. Al bereikt het geluidsvolume van uw baby ook de sterkte van Caruso's stem, daarmede is nog lang niet gezegd, dat daaruit een Caruso groeien zal. Alleen die opvoeder, die het natuurlijke psychische leven en de geleidelijke ontwikkeling van zijn vermogens nauwkeurig, dag aan dag, gadeslaat, leert den kleuter kennen. In deze reeks van artikelen willen we enige wenken geven, hoe ge uw dreumes kunt gadeslaan en wij zullen dit trachten duidelijk te maken met zo min mogelijk gebruik van wetenschappelijke termen. De studie over het kind, kinderkunde genaamd, is zo interessant, dat het jammer zou zijn deze alleen te beperken tot beroepsopvoeders en examens voor onderwijzers, ge zult u steeds meer gaan verdiepen in de levende roman van dat jonge leventje, dat het leidt. Iedere dag wordt een nieuwe bladzijde, die steeds boeiender wordt, vooral als ge inzicht krijgt in zijn bewegingen, in zijn spelen, in zijn stil gebrabbel en zijn eerste woordjes. Nergens ziet ge beter ook de doelmatigheid van de natuur dan door de geleidelijke ontwikkeling van uw baby en kleuter na te gaan. Maar tevens kan het u vergemakkelijken in zijn opvoeding, want hetgeen door den Schepper als kiem en beginsel in de ziel van uw kindje is neergelegd, moet naar zijn aard ontplooid worden en zijn bestemming bereiken. Als die levensdrang door onwetendheid in een verkeerde richting geleid wordt, dan gaat men tegen de natuur in en kan een opvoeder veel bederven.

Het kind is geen volwassene in zakformaat.

Wij willen voorop stellen in dit eerste artikel, dat een kind geen volwassene is. Het is nog niet zo lang geleden, dat men het kind en den volwassene als precies dezelfde wezens beschouwde; zeker men wist wel, dat beiden in afmeting verschilden bijv. als Pa een lengte van 1.80 meter heeft, dan heeft zoontje Jan 0.80 meter, maar daar bleef het dan ook bij, voor de rest beschouwde men het kind als een volwassene in zakformaat. Men tracht te het te begrijpen en te behandelen als een grote, zij het dan als een grote, die nog niet meetelde. Het kind moest denken als de grote, waarnemen en willen als een grote. En nu mag de profeet Isaias iemand, die lang leeft en alleen uit aardse beweegredenen handelt, „een kind van 100 jaren" noemen, maar dan is deze figuur alleen maar in overdrachtelijke zin waar. De ervaring van zeer ernstige Kinderpsychologen heeft duidelijk aangetoond, dat deze mening en houding in letterlijke zin opgevat verkeerd zijn. Het kind is wel mens, maar verschilt in menig opzicht zowel lichamelijk als naar de geest aanmerkelijk van den volwassene.

Vooreerst lichamelijk. Hebt ge wel eens gelet op het hoofd van het jonge kind; dit is ongeproportioneerd groot ten opzichte van de andere ledematen van het lichaam. Als de held Jan uit De Hartogs „Hollands glorie" zijn baby voor de eerste maal ziet, dan stamelt hij wel „„wat een lekkertje" maar zegt de auteur er bij „hij staat smerig te liegen" en zo zal het ook velen bezoekers gaan, die het nieuwe jonge wicht in de wieg moeten zien; en als moeder van Pummelen haar lieveling trots laat zien met de uitroep: „Kijkt u toch eens wat een beentjes, wat een dijtjes, om in te bijten", dan zal de bezoeker er dikwijls bij denken, „en wat een hoofd". Het hoofd van een pasgeborene beslaat nl. ¼ tegenover ⅛ bij den volwassene ten aanzien van de overige ledematen. Ook ontbreken nog verschillende organen of functioneren ten minste anders dan bij den volwassene. Maar psychisch zijn de contrasten nog veel sterker. Het kind reageert anders, spreekt anders, denkt anders, neemt een andere levenshouding aan dan de volwassene.

Veronderstel eens, lieve lezer, dat gij en ik door de Bredestraat holden, met onze stem toeterden als een auto, brulden als een leeuw, gilden als een stoomfluit, of als wij bij het kopen van dat gouden horloge in de winkel van de Firma Spritzer en Fuhrmann het eerst eens naar de mond brachten om het eens goed te kunnen keuren, dan zouden wij waarschijnlijk, op zijn zachtst uitgedrukt, binnen korte tijd ter observatie naar Rustoord gebracht worden en met reden, want wij zijn volwassenen en geen kinderen. Maar een kind handelt zo wel tot verrijking van zijn kennis, een dreumes moet zo handelen volgens zijn natuur, zoals wij later zullen zien. Ik wilde hiermede alleen maar aantonen, dat het psychische leven van dreumes en baby geheel van den volwassene verschilt.

De mens verwisselt verschillende malen van gedaante.

Hebt ge nog een portret van u zelf of van uw vrienden als baby? Dat moet ge eens voor de aardigheid goed bekijken en dan zult ge in u zelf mompelen — (natuurlijk mogen de anderen dat niet horen!) — „Ben ik nu uit dat gedrocht gegroeid?" Als het kind later tot volwassene is uitgegroeid, dan zal dit alleen geschieden door verschillende malen van gedaante te veranderen. Daarom volstaat een moeder of een opvoeder niet door wat eenvoudiger te praten in lieve woordjes, maar alleen die volwassene, die het kind intuïtief kan aanvoelen, die de psychische natuur van het kind kent, zal het kind begrijpen en dit leert ons de kinderkunde.

De ontwikkeling van kind naar volwassene gaat langzaam.

Deze ontwikkeling van kind naar volwassene verloopt zeer langzaam en duurt veel langer dan bij andere wezens en geen wonder. De mens heeft een veel fijner en edeler organisatie dan de dieren en hieraan beantwoordt ook een langere duur van ontwikkeling. „Deez' langzaamheid past grote zaken" zegt Vondel. Deze ontwikkeling bestaat in quantitatief groeien en qualitatief veranderen. De ontwikkeling is een aaneenschakkeling van metamorphosen, die langzaam in elkaar overgaan en ieder haar eigen karakter vertonen. De zevenjarige is een heel ander mens dan de één-jarige, de achtien-jarige een heel ander mens dan de twaalf-jarige. Beziet eens uw eigen jeugdportretten, dan zult ge ook lichamelijk het verschil zien.

CURAÇAO

DE ENGELS-NOORD-AMERIKAANSE COMMISSIE.

Naar aanleiding van het bericht, dat Ir. S. A. H. Peters benoemd is tot Nederlands vertegenwoordiger in de Caraïbische „Onderzoekingsraad" zij nog medegedeeld, dat Ir. Peters hierin Meester J. C. Brons opvolgde, die na zijn benoeming tot waarnemend Gouverneur van Suriname zijn functie neerlegde. Meester Brons was echter nimmer officieel aangeduid en zijn functie als zodanig werd dan ook nooit bekend gemaakt.

Zijne Excellentie Gouverneur Petrus A. Kasteel richtte dezer dagen een brief tot de Staten van Curaçao, waarin nader mededeling wordt gedaan van de functie van den Heer Peters en van de maatregelen, die genomen zijn om de belangrijkheid van Curaçao bij de Engels-Noordamerikaanse Commissie naar voren te brengen. De brief luidde als volgt:

„De belangstelling, welke de Staten aan de dag hebben gelegd voor deelneming van Curaçao aan het werk van de Anglo-Amerikaanse Caraïbische Commissie, bleek mij wederom uit Uwe brief van 2 Februari 1944.

Het zal U zeker interesseren te vernemen, dat het Opperbestuur mij deed weten, dat de eerste conferentie der bovengenoemde Commissie welke 19 dezer op Barbados wordt gehouden, als gevolg van gewijzigde omstandigheden uitsluitend zal bestaan uit gedelegeerden van de Verenigde Staten en van het Verenigd Koninkrijk. Daarnaast zal de „Carribean Research Council" bijeen komen, waarin de heer Ir. L. A. H. Peters, Rijkslandbouw-consulent en Landbouw-attaché te Washington, als afgevaardigde der Nederlandse en Britse Regering aanwezig zal zijn. Evenmin als voor de Amerikaanse en Britse gebieden in de Caraïbische Zee, zullen afzonderlijke afgevaardigden de Nederlandse Gebiedsdelen in deze bijeenkomst van den „Research Council" vertegenwoordigen, zoals mij na gevraagde nadere inlichtingen uitdrukkelijk is bericht. De conferentie zal namelijk geen locaal karakter dragen.

Den heer Peters is opgedragen zoveel nodig telegraphisch contact met mij te houden, waarvan ik zeer zeker het gewenste gebruik zal maken. Ik zal mij dan ook zoveel mogelijk op de hoogte doen stellen van hetgeen gaande zal zijn en meer in het biezonder omtrent de onderwerpen welke ook voor ons Gebiedsdeel problemen bevatten, welke wel voornamelijk van economische en sociale aard zullen zijn.

Het spreekt vanzelf, dat mocht uit de besprekingen blijken, dat te onzen aanzien misvattingen zouden kunnen postvatten, daartegen het nodige aangevoerd zal moeten worden.

Te Uwer verdere voorlichting heb ik de eer U mede te delen, dat ik ter voorbereiding van het plan, dat ik aan het slot van mijn brief van 25 Februari 1944 aan U gericht ontvouwde, den heren Hoofdambtenaren en hoofden van diensten heb uitgenodigd mij in aansluiting aan suggesties, gedaan in een van de Anglo-Amerikaanse Caraïbische Commissie uitgegeven brochure, getiteld „The Carribean Island and the war", mij te adviseren omtrent een aantal onderwerpen, welke ik meende dat voor verdere ontwikkeling van dit Gebiedsdeel en tot waarborg van zijn in vele opzichten vooraanstaande positie, de moeite der bestudering waard zijn.

Ik ben voornemens, na bestudering van deze adviesen U een nader voorstel te doen, teneinde, zo nodig parallel aan de stappen, welke de Anglo-Amerikaanse Caraïbische Commissie ten aanzien van de territoiren, behorende tot de landen harer nationaliteit mocht nemen, tot resultaten te komen, welke aan de bevolking van ons Gebiedsdeel en aan zijn toekomstige positie in dit halfrond ten goede mogen komen."

PUBLICATIE VAN DER SAR EN HARTZ.

Aanvulling bij de lijst van Medische publicaties van Curaçaose artsen in den vreemde (Amigoe nrs. 3986, 4015, 4106 en 4127):

24. **Dr. Arie van der Sar en Dr. Philip H. Hartz,** Leucemia y Embarazo (Revista de la Policlinica Caracas, Nov.-Dec. 1943).

ZIEKTEVERZEKERING IN DE TOEKOMST?

In La Union van deze week lezen wij dat de St. Thomas-kring een concept-ziekteverzekering heeft gemaakt. Verdere biezonderheden staan er nog niet bij, maar het is te hopen, dat deze ijverige Kring, die al zoveel rijpe vruchten in zijn leden heeft afgeworpen, ook hierin slage. Een ziekteverzekering is hard nodig. Wie hier ziek wordt, gaat failliet tenzij hij bij de olie werkt, die voor haar mensen betaalt. Als men enkele maanden gedwongen is in een ziekenhuis door te brengen is men weg. Het is een van de misstanden, dat er, behalve voor zeer laag gesalariëerden (tot ƒ 170.—) op dit gebied op Curaçao niets bestaat.

INTERLANDENWEDSTRIJD.

Het Haïtiaanse voetbal-elftal zal 29 Maart met een speciaal vliegtuig vertrekken teneinde wedstrijden te spelen tegen Curaçao, Aruba en Venezuela. Haïtiaanse journalisten zullen de spelers vergezellen; de pers van Haïti besteedt de laatste weken grote aandacht aan deze sportgebeurtenissen (Aneta).

Journalistiek Leven in Curaçao.

14.

DE BOVENWINDEN.

ST. EUSTATIUS.

1790—1793?

1. **The St. Eustatius Gazette.** Gedrukt bij Edward Luther Low, at his office, next to Mr. Henry H. Haffey's and nearly opposite Messr Harman and Clarkson's where all manner of printing is done with case [care?] and dispatch. In 1793 was het Luther Low & Co. Bij een oproep tot voldoening de abonnementsgelden schreef hij: „He assures them their neglect will lay him under many inconveniences".

Het verscheen gedeeltelijk in het Engels en gedeeltelijk in het Nederlands. In de Amigoe di Curaçao van 22 Juli 1905 worden passages uit de toen nog bestaande exemplaren afgedrukt. Deze worden thans in Hoofdstuk V herdrukt.

ST. MAARTEN.

1911.

2. **St. [illegible] Day by Day,** verscheen iedere Zaterdag. In het Engels. Redacteur-drukker: Josiah Charles Waymouth (Wesleyaan-Methodist). Vooral over Inter-eilandse politiek en economie. Verscheen van 22 Juni 1911 tot 1 Mei 1920. Was gedrukt.

Waymouth was een strijder tegen het misbruik van de ambtelijke macht in die dagen. Een voorbeeld van zijn critiek (over de slechte verbinding tussen de eilanden): als verschijnt in zijn 1e nummer: „Our intercolonial dreadnaught has not yet arrived from Curaçao." (De schoener heette „Dreadnaught".)

1922.

3. **The Dutch Windward Island Times.** In het Engels. Daar dit blad gedrukt werd te St. Kitts, B.-W. I., verscheen het niet geregeld; soms per 14 dagen enz. Inhoud algemeen. Redacteur de Wesleyaan-Methodist Dominee C. McDarrell. Verscheen Juni 1922; bestond ongeveer één jaar (Amigoe 17 Juni 1922).

1924.

4. **New Life,** „published at such dates and as often as circumstances under God permit." Het blaadje stond onder redactie van Josias Charles Waymouth (Wesleyaan-methodist) en kondigde zich aan als „put forth for successful common service with others, in the field of objective Christianity, our great aim will be to relay the Master's Voice". Het blaadje gaf wat buitenlands nieuws, plaatselijke berichten, critiek e.d., alles gesteld in zeer godsdienstige woorden. In het eerste nummer releveert de redacteur hoe hij in „Day by Day" tien jaar lang gevochten heeft voor bestuursverbetering van de Bovenwinden en hoe nu die gekomen is, „remains for us to work for the reformation of humanity." Het blad kwam uit „at 81 Front Street". Eerste nummer 1 Mei 1924. Slechts enkele nummers verschenen. Geheel in het Engels.

1933.

5. **Bovenwindsche Stemmen,** om de twee weken; behalve zijn titel geheel in het Engels. Redacteur Wilhelm Netherwood (methodist). Aanvankelijk bijdragen op gebied van godsdienst, politiek, economie, later bijna uitsluitend landbouw en plaatselijk. „Newsbulletins", afkomstig van dit blad, verschenen in De Bovenwindsche Stemmen. Eerste nummer 31 Augustus 1933 (Amigoe 16 September 1933). Daar het blad gestencild werd en door de oorlog geen materiaal te krijgen was, hield het in de tweede helft van 1942 op, waarna een der medewerkers C. McDarrell een op onregelmatige tijden verschijnende rubriek Bovenwindsche Stemmen in de Amigoe di Curaçao begon (zie Amigoe 21 Juni 1943 en daarna).

1934.

6. **De Slag om Slag.** Weekblad, elke Zaterdag, bijna geheel in het Engels. „Hier duldt de grond geen dwingelandij, waar vrijheid eeuwen stond". Critiseert op gebied van politiek, economie en bestuur. Redacteur Anthony Waters-Gravenhorst Brouwer. Wanneer deze een enkele maal in de gevangenis kwam, verscheen het blad tijdelijk niet. Eerste nummer 22 December 1934; laatste November 1939 (dood van Brouwer).

SABA.

Geen enkel blad bekend.

De volgende aanvullingen of verbeteringen dienen nog op de gepubliceerde lijst te worden gemaakt. Voor zover wij die van onze lezers hebben gekregen, zeggen wij hun hiervoor oprecht dank.

Zoveel doenlijk is bij verwante nummers naar elkander verwezen. Doordat gedurende het afdrukken nog veranderingen in de doorlopende nummering zijn aangebracht, kloppen deze verwijzingen niet altijd meer. Vooral tussen Aruba en Curaçao onderling bestaan verschillen.

ARUBA.

Bij 10. Ondertitel van Brisa de Aruba luidde „Organo oficial di Liga Arubiano di Catolico". Redacteur was niet Jacobo A. Hernandez, maar Pater Reginaldus Dellaert O.P. Het eerste nummer verscheen 16 November 1933, het laatste December 1934.

Bij 13. El Despertador verschijnt niet meer.

Bij 15. Aruba Post verschijnt nog wel.

Bij 26. Caribe Sportblad wordt geredigeerd door een daartoe aangewezen Redactie-commissie.

Bij 28. La Esfera was niet een specifiek katholiek weekblaadje, zoals aangegeven, maar wel waren zowel uitgevers en redacteuren katholiek. Jacobo A. Hernandez was slechts tijdelijk belast met de redactie tot Edgardo Diaz L. uit Curaçao zou komen en redacteur werd. Het blad werd gestaakt, aldus Diaz, door gebrek aan lettermateriaal, gebrek aan een degelpers, gebrek aan kapitaal.

CURAÇAO.

Bij 13. Eerste nummer 6 April 1875.

Bij 16. De mysterieuze aanduiding „Job P. O." betekent: Job Printing Office. Dit was de naam van de drukkerij van Gerrit Karel Vinck aan de Waterkant. Zij was ongeveer waar thans de Hollandse Bank Unie staat, op de bovenverdieping (W. M. Hoyer).

Bij 18. Volgens „Curaçao que se va" van John de Pool, Santiago de Chile, 1935, blz. 122, geredigeerd door Dr. Victor A. Zerpa en na diens vertrek door John de Pools zwager Ernesto H. Römer.

Bij 32. Ernesto H. Römer.

Bij 34. Hierover leest men in „Les Possessions Néerlandaises dans les Antilles", door Dr. Th. Ch. L. Wijnmalen, secretaris van het Koninklijk Instituut voor Letteren en Aardrijkskunde van Nederlands-Indië, Amsterdam J. H. de Bussy 1888 (een overdruk uit Revue Coloniale Internationale), blz. 19 „Il ne parut que quelques numéros d'une autre feuille: Djimal, journal politique, économique et d'annonces, consacré aux intérets de toutes les constitutions humoristiques".

Wordt vervolgd.